

HNES
HRVATSKO NACIONALNO ETIČKO SUDIŠTE

PRVO SUDBENO VIJEĆE
Broj: HNES - SV / 1 - 2014
Zagreb, 10. prosinca 2014.

Hrvatsko nacionalno etičko sudišta u Prvom sudbenom vijeću za odlučivanje o etičkim optužbama za veleizdaju, u sastavu Zvonimir Šeparović - predsjednik Vijeća te članovi Nikola Debelić, Zvonimir Hodak, Josip Jurčević, Nevenka Nekić, Josip Pečarić, Željko Olujčić, Zdravko Tomac i Zdravko Vladanović, u postupku protiv Ive Josipovića za kojega je podignuta etička optužba na sjednici održanoj 20. studenoga 2014. godine u Vukovaru, jednoglasno je donijelo

ODLUKU O ETIČKOJ OSUDI ZA VELEIZDAJU

IVO JOSIPOVIĆ, predsjednik Republike Hrvatske i vrhovni zapovjednik Oružanih snaga Republike Hrvatske

ETIČKI JE ODGOVORAN

Što je prije i tijekom obnašanja dužnosti predsjednika Republike Hrvatske iz ideološki motiviranih razloga kao i drugih partikularnih političkih interesa zasnovanih na totalitarnom komunističkoj nasljeđu, postupao protivno pravno zaštićenim etičkim načelima i temeljnim tradicijskim vrijednostima hrvatskog naroda. Pri takvoj zlouporabi političke moći odnosno zagovoru političkih stavova kao i djelovanjima protivno Ustavu i zakonima Republike Hrvatske i na zakonu utemeljenim odlukama hrvatskih državnih vlasti, počinio je golemu i teško nadoknadivu štetu hrvatskim nacionalnim i državnim interesima, uključujući i sramoćenje međunarodnog ugleda Republike Hrvatske u svijetu. Stoga se **IVO JOSIPOVIĆ** Predsjednik Republike Hrvatske, ujedno i vrhovni zapovjednik Oružanih snaga Republike Hrvatske **ETIČKI OSUĐUJE ZA VELEIZDAJU**.

Obrazloženje:

Nakon podnesene prijave i podignute optužbe protiv Ive Josipovića, Predsjedništvo Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta utvrdilo je postojanje činjenične utemeljenosti i društvene opravdanosti, pa je stoga Prvo sudbeno vijeće Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta provelo odgovarajući postupak te ustanovilo etičku odgovornost i slijedom toga Ivu Josipovića etički osudilo za veleizdaju. Ivo Josipović je etički odgovoran:

1. Što je dugi niz godina, na različitim javnim dužnostima i na različite načine, sudjelovao u sustavnom krivotvorenju povijesne istine o hrvatskom Domovinskom ratu, pa je s tim

krivotvorinama pridonosio politici sustavne kriminalizacije hrvatske države i Domovinskog rata te sramotnom pretvaranju srbijansko-crnogorske oružane agresije na Republiku Hrvatsku te Bosnu i Hercegovinu u navodni građanski rat, a osobito

- 1.1. Što je od 2000. godine, kao član državnog *Savjeta za suradnju s Međunarodnim kaznenim sudom za prostor bivše Jugoslavije (MKSJ/ICTY, ili skraćeno: Haški tribunal)* sudjelovao u izradi strategije o suradnji Republike Hrvatske s Haškim tribunalom, a na temelju čega je Republika Hrvatska neutemeljeno optužena za planiranje i provedbu udruženog zločinačkog pothvata, tj. etničkog čišćenje Srba s privremeno okupiranih područja Republike Hrvatske te agresiju na Bosnu i Hercegovinu. Pritom je Savjet svoj prijedlog strategije suradnje najprije usuglasio s Haškim tužiteljstvom, a tek potom uputio na usvajanje Vladi Republike Hrvatske i Hrvatskom saboru, što je imalo za posljedicu izručenje hrvatskih generala Haškom tribunalu. I to hrvatskih generala iz Republike Hrvatske i hrvatskih generala i političara iz Bosne i Hercegovine, da bi se na temelju krivotvorenih dokumenata u Hrvatskoj Daria Kordića u Haagu osudilo na 25 godina zatvora.
- 1.2. Što je bio sukreator Deklaracije Hrvatskog sabora o suradnji s Haškim tribunalom, kojom je prihvaćena nadležnost Haškog tribunala za procesuiranje vojno – redarstvene operacije „Oluja“ - najveće osloboditeljske operacije u Domovinskom ratu,
- 1.3. Što se od 2007. godine s autoritetom sveučilišnog profesora i člana Socijal–demokratske partije Hrvatske, kao član radne skupine za doradu tužbe Republike Hrvatske protiv Republike Srbije za počinjeni genocid u Hrvatskoj, bez odobrenja Vlade Republike Hrvatske više puta potajice sastajao s veleposlanikom Republike Srbije u Zagrebu i predavao mu raznovrsnu dokumentaciju zagovarajući pri tome velikosrbijansku koncepciju prema kojoj navodno nije bilo srbijanske agresije odnosno genocida u Hrvatskoj jer se radilo o građanskom ratu,
- 1.4. Što je kao sveučilišni profesor u svojim javno iznesenim političkim stavovima zastupao nepravni pristup tužiteljstva Haaškog tribunala, a koji je bio u funkciji provedbe britanske politike prema Balkanu s ciljem uspostave ravnoteže krivnje i pretvaranja velikosrbijanske agresije u navodni međunacionalni sukob i građanski rat s jednakom odgovornošću agresora i hrvatske žrtve,
- 1.5. Što je od početka obnašanja dužnosti predsjednika Republike Hrvatske i vrhovnog zapovjednika Oružanih snaga Republike Hrvatske provodio politiku krivotvorenja povijesne istine o hrvatskom Domovinskom ratu, rehabilitacije agresora i neutemeljenog pripisivanja krivnje Republici Hrvatskoj. Josipović se u Uredu Predsjednika okružio osobama koje su se godinama sustavno protivile hrvatskom državnom osamostaljenju te su cijelo vrijeme zagovarale obnovu Jugoslavije. Pri tome se osobito ističu prof. dr. Dean Jović, dugogodišnji vatreni zagovornik veliko-srpskih ideja u Hrvatskoj te Budimir Lončar

koji na početku hrvatskog osamostaljenja odbija poziv Vlade Republike Hrvatske i ostaje ministar vanjskih poslova u Miloševićevoj Jugoslaviji. Osim toga Lončar je najodgovorniji što su Ujedinjene nacije 25. rujna 1991. godine Republici Hrvatskoj uvele embargo na uvoz oružja zbog čega je Republici Hrvatskoj i drugim žrtvama srbijanske agresije bitno otežano pravo na obranu. To uvelike pridonijelo povećanju ukupnosti ratnih razaranja, posebice velikim stradalničkim strahotama slabo naoružane, ali snažno domoljubno motivirane hrvatske mladeži.

2. Što je za vrijeme državnickog posjeta i govora u parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine, na čuđenje mnogih, pa tako i istaknutog bošnjačkog političara Sulejmana Tihica, lažno ustvrdio kako je hrvatska državna politika izvršila agresiju na Bosnu i Hercegovinu i da snosi glavnu krivnju za sve počinjena zla 1990-ih godina u toj susjednoj državi, amnestirajući pri tome velikosrbijansku politiku te prebacujući krivnju i teret odgovornosti na Republiku Hrvatsku. Osim toga, Ivo Josipović je na taj način izvršio i izravni pritisak na sudski proces koji se u Haagu vodi protiv šestorice Hrvata iz Bosne i Hercegovine.
3. Što je godinama, a posebice tijekom svojeg predsjedničkog mandata, sustavno i uporno radio na povlačenju i slabljenju tužbe koju je Republika Hrvatska podnijela protiv Republike Srbije zbog genocida počinjenog na teritoriju Republike Hrvatske tijekom hrvatskog Domovinskog rata, a osobito
 - 3.1.Što se odustalo od tužbe protiv Crne Gore te od bitnog dijela optužbe za etničko čišćenje kojeg je Republika Srbija uoči i na početku vojno – redarstvene operacije „Oluje“ provela nad etničkim Srbima s okupiranih hrvatskih područja, da bi potom Srbija u svojoj protutužbi za ovaj zločin optužila Republiku Hrvatsku. Osim toga, on je svojim izjavama kao i izjavama njegovih savjetnika nanio veliku štetu hrvatskoj tužbi jer je srbijanska strana u protutužbi i na sudskoj raspravi kao ključne dokaze izravno navodila stavove Ive Josipovića i njegovog savjetnika.
4. Što je zlouporabom političke moći Ured predsjednika Republike Hrvatske u stvarnosti pretvorio u jedno od središta društvene moći u kojem se zagovaranju protuhrvatski interesi u korist političkih i drugih interesa Republike Srbije, a osobito:
 - 4.1.Što je unatoč postojanju Deklaracije Hrvatskog sabora o Domovinskom ratu, pred srbijanskim državnim izaslanstvom 2010. godine u Vukovaru izjednačavao agresora i hrvatsku žrtvu. Jednako se tako neodgovorno odnosio prema crnogorskoj agresiji na Republiku Hrvatsku u području Dubrovačko – neretvljanske županije, tvrdeći pri tome da nije bilo srbijanske agresije, razaranja Dubrovnika, okupiranja hrvatskog teritorija i etničkog čišćenja nego se radilo samo o spletu nesretnih politika i podijeljenoj odgovornosti Hrvatske i Srbije.

5. Što, uz Zorana Milanovića i njegovu Vladu, protivno ustavnim i zakonskim ovlastima prešutno tolerira i otvoreno zagovara nove oblike velikosrbijanskog nasrtaja na hrvatski teritorijalni integritet i kulturni identitet, a osobito
 - 5.1.Što je šuteći prešao preko izjave četničkog vojvode Tomislava Nikolića, sadašnjeg predsjednika Republike Srbije, da je Vukovar navodni srbijanski grad i da tu Hrvati nemaju što tražiti. Izjave što je izgovara osoba koja je i osobno sudjelovao u oružanoj agresiji na Republiku Hrvatsku.
 - 5.2.Što zagovara protuzakonito postavljanje ćirilčnih ploča u Vukovaru na zgrade javnih ustanova, vrijeđajući time osjećaje i dostojanstvo hrvatskih branitelja kao i duboke vukovarske rane hrvatske žrtve,
 - 5.3.Što je šuteći prešao preko činjenice da su u velikosrbijanskoj strategiji, koja je sadržana u novom srpskom memorandumskom dokumentu, čvrsto zacrtani ciljevi da se hrvatski Vukovar pretvori u srbijanski grad,
 - 5.4.Što u političkim stavovima nekritički podržava ministra u Vladi Republike Hrvatske Predraga Matića i pri tome se protivi pravdanim i opravdanim društvenim težnjama hrvatskih branitelja u prosvjedu stopostotnih ratnih invalida, a koji ispred zgrade Ministarstva branitelja u Zagrebu prosvjeduju protiv kriminalizacije, diskreditacije i omalovažavanja hrvatskog Domovinskog rata.
6. Što kao predsjednika Republike Hrvatske zlorabeći položaj i ovlasti podržava protuhrvatski i nedemokratski orijentirane društvene i političke snage u Republici Hrvatskoj i inozemstvu šireći pri tome povijesne krivotvorine o institucijama hrvatske države i hrvatskom Domovinskom ratu, a osobito
 - 6.1.Što je i nakon Haške oslobađajuće presude generalima hrvatske pobjedničke vojske Anti Gotovini, Mladenu Markaču i Ivanu Čermaku, odnosno oslobađajuće presude hrvatskom državnom i vojnom vodstvu na čelu sa prvim hrvatskim predsjednikom dr. Franjom Tuđmanom, nastavio podupirati i svekoliko pomagati petokolonaške organizacije koje i nadalje sustavno djeluju na izjednačavanju krivnje između agresora i hrvatske žrtve,
 - 6.2.Što je aktivno sudjelovao u organiziranju i nadalje podržava djelovanje protuhrvatski orijentirane Documente, pa je čak toj udruzi dodijelio i državna odličje. Osim toga, Josipović tvrdi da je petokolonaška Dokumenta savjest hrvatskog društva, dajući joj i na taj način veliku podršku u njenom najnovijem nastojanju da se ukine i sam pojam Domovinskog rata, jer on navodno iritira Srbe. U kontekstu tih zločestih i sramotnih težnji zagovara ideju o službenoj promjeni Domovinskog rata u novi naziv - Rat u Hrvatskoj.
7. Što aktivno sudjeluje u nestručnim interpretacijama šire hrvatske povijesti, pri čemu zagovara i uporno promiče jugokomunistički ideološki pristup s kojeg se hrvatskom društvu neutemeljeno i protivno osnovnim ljudskim pravima nameće povijesna krivnja za

nemile događaje iz Drugog svjetskog rata, s kojima sadašnji hrvatski naraštaji nemaju ni fizičku niti vrijednosnu poveznicu, a osobito

- 7.1.Što u javnim govorima prvih deset godina demokratske, samostalne i međunarodno priznate Republike Hrvatske na sve načine želi poistovjetiti s Neovisnom Državom Hrvatskom,
- 7.2.Što u javnim istupima u Hrvatskoj i tijekom svojih službenih međudržavnih posjeta stigmatizira i blati hrvatsko društvo i hrvatsku državu lažnim optužbama o ustaškom zlu koje je navodna opasnost i u sadašnjoj Hrvatskoj, što je bilo osobito gnjusno za čuti od Ive Josipovića u Knesetu za vrijeme njegovog službenog posjeta Izraelu.
8. Što unatoč Deklaraciji Hrvatskog sabora o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945. do 1990. godine i nadalje sustavno sudjeluje u kreiranju, provedbi i promicanju hrvatske državne politike zasnovanoj na komunističkoj totalitarnoj ideologiji, a osobito:
 - 8.1.Što je neposredno nakon izabra za predsjednika Republike Hrvatske naslovnicu svoje biografije „ukrasio“ velikom fotografijom u odori Titovog gardista Jugoslavenske narodne armije s kapom na kojoj je crvena zvijezda petokraka, dok je na prsima značka primjerenog vojnika. Tako je prije pet godina započeo njegov predsjednički mandat s otvorenim ponižavanjem temeljnih vrijednosti hrvatskog Domovinskog rata, hrvatskih branitelja i žrtava srbijanske oružane agresije u kojoj je Jugoslavenska narodna armija bila glavni operativni izvršitelj, a komunistička ideologija politički demagoški temelj,
 - 8.2.Što je u javnim nastupima veličao titoizam, a suprotstavljao se bilo kakvoj kritici titoizam i totalitarne komunističke Jugoslavije, pri čemu je javno zagovarao planove po kojima će u svome predsjedničkom mandate Hrvatsku u cijelosti zacrveniti. Pa je tako u Srbu 2010. godine u javnom govoru veličao partizanska odlikovanja te komunističko - partizanku kapu i na njome crvenu zvijezdu petokraku, zanemarujući pri tome činjenicu strašnih zločina koje su partizani počinili u Drugome svjetskom ratu i neposredno poslije rata.
 - 8.3. Što je uporno ustrajava na neobjektivnom sagledavanju broja žrtava iz Drugoga svjetskog rata, preuveličavajući njihovu veličinu na partizanskoj te umanjujući ukupnost žrtve na strani hrvatskih vojnika i civila. Pa u tom kontekstu aktivno sudjeluje u sramotnoj politici viktimološkog razlikovanja kod odavanja počasti žrtvama, što se posebice očituje u odluci Hrvatskog sabora kojom je ukinuto parlamentarno pokroviteljstvo komemoracije žrtvama Hrvatskog križnog puta na Bleiburgu, a zadržano pokroviteljstvo komemoraciji u Jasenovcu.
 - 8.4. Što već godinama sustavno radi na diskreditaciji hrvatskog Domovinskog rata kao temeljnoj vrijednosti na kojoj počiva hrvatska suvremenost i njezina svekolika, a napose ustavno–pravna budućnost.

9. Što je od Ustavnog suda Republike Hrvatske, s prikrivenim namjerama, zatražio ocjenu suglasnosti Zakona o ništetnosti određenih pravnih akata pravosudnih tijela bivše Jugoslavenske narodne armije, bivše komunističke Jugoslavije i Republike Srbije. Glavni argument za tu odluku bila je njegova prijetvorna teza da predmetni Zakon narušava ustavno pravo branitelja iz Domovinskog rata na obranu u mogućem kaznenom postupku zbog ratnih zločina. Time je kao nositelj najviše državne vlasti u Republici Hrvatskoj zapravo zatražio formalno ozakonjenje da se prema kriterijima zločinačke Jugoslavije, Srbije i Jugoslavenske narodne armije podižu optužnice i sudi hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata.
10. Što je kao predsjednik Republike Hrvatske, unatoč najavama njemačkog pravosuđa o dostavi europskog uhiđenog naloga za Josipa Perkovića, podržavao i zagovarao inicijativu nedemokratski orijentiranih društvenih i političkih organizacija u Republici Hrvatskoj, opterećenih jugo-slavenskim totalitarnim komunističkim nasljeđem, za izmjenu Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije, i to u isključivoj namjeri da spriječi predaju vodećih djelatnika jugoslavenske Službe državne sigurnosti Josipa Perkovića i Zdravka Mustača njemačkom pravosuđu, a zbog ubojstva hrvatskog političkog emigranta Stjepana Đurekovića 1983. godine u Njemačkoj. Aktivnim sudjelovanjem u provedbi ove skandalozne inicijative, neposredno pred sam ulazak Republike Hrvatske u Europsku uniju, ugrozio je hrvatske državne i nacionalne interese dovodeći u pitanje vjerodostojnost hrvatske vanjske politike kao i općeniti ugled Republike Hrvatske u svijetu. I ne samo što je ovim činom nastojao zakonom zaštititi politički motivirana ubojstva i ostala komunistička zlodjela, nego se drsko usprotivio obvezujućoj primjeni Deklaracije Hrvatskog sabora o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945. do 1990. iz 2006. godine, zasnovane na Rezolucijama Vijeća Europe br. 1096 i 1481. Ovo dodatno kompromitira činjenica što u njegovom uredu i sigurnosnom sustavu ključnu ulogu ima sin Josipa Perkovića, koji i nadalje izravno protupravno ugrožava započeto suđenje u Njemačkoj.

Na temelju izloženih činjenica i u duhu općih propisa kojima se uređuje pravo javnosti na pristup informacijama, valjalo je odlučiti kao u dispozitivu ove Odluke o etičkoj osudi za veleizdaju Ive Josipovića.

Zagreb, 10. prosinca 2014.

Nikola Debelić, član		Josip Pečarić, član
Zvonimir Hodak, član		Željko Olujić, član
Josip Jurčević, član		Zdravko Tomac, član
Nevenka Nekić, članica		Zdravko Vladanović, član

Zvonimir Šeparović, predsjednik

Zagreb 10-12-2014 - Presuda Ivi Josipovicu

<https://www.youtube.com/watch?v=1jSCq2GQqyl&feature=youtu.be>